

Spoved' ženy po umelom potrate: Želala by som si vrátiť čas...

Mária Magotsová

16. marca 2023 ✝ Spoločnosť ✝ Potraty

Kolegyňa, s ktorou sme kedysi sedeli spolu v kancelárii a mali sme výborné vzťahy, ma raz z ničoho nič prekvapila, keď do toho kancelárskeho ticha zahlásila: „Dnes by mal asi osem rokov.“

„Kto?“ opýtala som sa. „Môj syn,“ odpovedala. „Ale ved' ty máš iba dcéry,“ čudovala som sa. Kolegyňu v tom okamihu zaliali slzy a zdôverila sa mi, že ju manžel donútil ísť na potrat, pretože by si vraj ďalšie dieťa už nemohli dovoliť.

„Akože? Ved' máte veľký dom, jazdíte na mercedesoch,“ nedokázala som pochopiť tento argument. Nešťastná kolegyňa, ktorá sa kvôli vražde svojho dieťaťa zožierala každý jeden deň dlhých osem rokov (a zrejme sa aj naďalej bude), mi paradoxne dala za pravdu.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

V ten deň sme sa dlho rozprávali o tom, ako by jej syn už chodil do školy a určite aj na futbal, majú to totiž v rodine. Ako by sa volal a že by bol určite vysoký po otcovi, lebo aj dcéry sú. A že by ho veľmi rozmaznávala, lebo by bol najmladší z jej detí...

Výčitky svedomia až do konca života

Kolegyne mi bolo úprimne ľúto, bolo to totiž po prvýkrát, kedy som si uvedomila, že umelý potrat zanechá na žene nezmazateľné stopy. A nech si hovorí kto chce, čo chce, nedá sa na to zabudnúť. Bude si túto smutnú udalosť pripomínať celý život, rovnako ako ona.

Jedna zo žien, ktoré umelý potrat podstúpili, o tom, čo prežila, musela dokonca napísať knihu. Nemohla sa totiž zbaviť zožierajúcich výčítok svedomia a chcela varovať pred takýmto hrozným činom aj iné matky. Volá sa Farrah Christine a jej kniha má príznačný názov: *Veci, ktoré som si želala vedieť... Predtým, ako som potratila svoje deti.*

V čase, keď Farrah otehotnela, bola súčasťou modernej liberálnej spoločnosti, ktorá brala potrat ako „ľudské právo“ a podľa vlastných slov jej nikdy nikto nepovedal, že zbaviť sa vlastného dieťaťa by mala byť zlá vec.

Preto, kým porodila zdravého syna, ľahkomyselne podstúpila dva umelé potraty.

Keď však držala v náručí svojej prvej, žijúcej dieťa, niečo sa v nej zlomilo. Farrah hovorí: *„Držala som v náručí svojej prvorodené dieťa a myslela na tie dve, ktorých som sa pred rokmi vzdala. Vtedy som si do dôsledkov uvedomila, čo som vlastne urobila. Zasiahlo ma to ako tona tehál...”*

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Každý deň sa ospravedľňuje Bohu za to, čo urobila

Mladá žena pocítila hnev na seba samú, ale aj na svoje okolie, ktoré ju uisťovalo, že ak pôjde na potrat, nerobí nič zlé a je to v podstate dokonca aj správna vec. *„Nenávidím sa za to, že som umelo potratila dve deti, a aj po desaťročiach sa s tým stále nedokážem vyrovať. Trápia ma depresie,”* priznáva nešťastná matka.

Svedomie ju podľa vlastných slov hryzie až tak veľmi, že sa každý deň Bohu ospravedľňuje za to, čo urobila. *„Želám si, aby som vtedy vedela, že v mojom tele nebol len nejaký zhluk buniek, ale že to bola živá bytosť. Želám si, aby som vedela, ako ma to všetko bude prenasledovať. Želám si, aby som vedela, že teraz už celý život budem smutná.”*

Mladá žena priznáva, že svojím rozhodnutím ísť na potrat, sa v podstate rozhodla pre „širokú cestu“ a „ľahkú voľbu“. Šťastie a pokoj jej to však neprinieslo. *„Neskôr, keď som porodila živé deti, uvedomila som si, že tie, ktoré som potratila, by boli rovnako cenné a rovnako milované. Táto ľahká voľba v mnohých ohľadoch zničila môj život,”* trápia sa Farrah, ktorá svoju knihu napísala preto, aby varovala ostatné matky.

„Chcem ich povzbudiť aby nepotratili svoje deti, aby ich prijali, aby neurobili rovnakú chybu, akú som urobila ja...” varuje Farrah Christine v knihe *The Things I Wish I Know... Before I Aborted My Children*.

Hovoria vám, že je to jednoduchý zákrok?

Keď hovoria o umelom potrate, mnohí pro-choice lekári presviedčajú verejnosť, že z chirurgického hľadiska ide o úplne banálny zákrok. Nie je to pravda. Množstvo žien vie dosvedčiť, že na jeden jediný umelý potrat doplatili úplnou neplodnosťou, komplikáciami v nasledujúcom tehotenstve či zdravotnými problémami, ktorých sa už nikdy nezbavili.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

A trpí, samozrejme, aj psychika

Počuli ste už o postabortívnom syndróme? Ženy po umelom potrate trpia výčtkami svedomia, tak ako sme o tom čítali vyššie, trápi ich nespavosť, depresie, úzkosti, poruchy príjmu potravy či závislosti. Mnohé ženy dokonca prepádajú samovražedným myšlienkam.

Aj napriek tomu sa však podľa údajov z mája minulého roka urobilo na Slovensku ročne 5 249 umelých potratov. A najviac sa ich vykonalo u žien vo veku 20 – 24 rokov.

(spracované aj s použitím materiálov na LiveAction a Za život a rodinu)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/spoved-zeny-po-umelom-potrate-zelala-by-som-si-vratit-cas/>